

जैन धर्म प्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASH

पुस्तक १ कुं. आक्षपक शुद्धि १५ संवत् १९४१ अंक ७ ओ.

इन्द्रकजा.

जिनेन्द्र पूजा गुरु पर्यु पास्तिः
मन्वान् कंषा शुभ पात्र दानं,
गणानुरागः श्रुति राग, यस्य
वृजन्म वृक्षस्य फलान्य मृनि ॥१॥

प्रगट् कर्मा.

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा.

आचमन.

—

अमदावादमां.

युनाइटेड प्रिन्टिंग एन्ड ड्र. ओ. कुं. प्रिन्टिड' ना प्रेसिंग
रजिस्ट्रेशन अंगारानि कापी प्रसिद्ध कर्तुं.

गुरु नरं पति पति ... अथादिश्री. पारिद्वर वृत्ति.

વિજ્ઞાપિ.

સર્વ સુરા શ્રાહકોએ આ ચોપાનીયાના સ્વરૂપ મુદ્દા તરફ વિચાર ન કરતાં તેણું સારી રીતે બહુ માન સાચવી વાંચ્યું, ખીજકુલ આસાતના કરવી નહીં કારણ કે રાજાની આસાતના કરવાથી અસાનપણું પ્રાપ્ત થાય છે અર્થાત્ રાનાયરણીનું કર્મ બંધાય છે. આ વાક્યને લક્ષમાં રાખીને ચોપાનીયું વાંચીને રખડતું ન મૂકતાં યોગ્ય થાનકે મૂઢી વિનય સાચવવો જોઈ કરેલો પ્રયાસ સફળ થાય.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શેઠ આણંદજી કદવાણજી અને તેના પ્રતિનિધીઓ. ...	૬૭
૨ વર્તમાનચર્ચા (સંમોકિત સંસ્થાદ્વાર અને ટુલીઆચાર્ય) ...	૧૦૧
૩ અત્યંત ખેદકારક મૃત્યુ (ઝેરી ભાઈચંદભાઈ મોખુકચંદ) ...	૧૦૩
૪ આત્મ સદ્બોધ ...	૧૦૫
૫ સત્ય. (અગ્નિ યુગ ચરિત્ર.) ...	૧૦૬

શ્રાહકોને અગત્યની સજ્જના.

મહેરખાનો! આપની રામીયે અમાર સાત અંક પ્રમ્ત થઈ ગયા છતાં લવાજમ મોકલવા ઉપર ઓછું ડક્ષ આપા છે પરંતુ અમારા છ માસ પછીના બારતી લવાજમ લેવાના રૂતને લક્ષમાં રાખીને તો મોટી મહેરખાની થઈ ગણારો.

જે શ્રાહકો ઓછા અંક રાખી ચોપાન્યું બંધ કરવા લખે છે અથવા તો એક અંક પાછો મોકલી તેણું સૂચવે છે પરંતુ તેણે પાદ રાખ્યું કે ચુકતે હીસાબે લવાજમ મોકલ્યા પિત્રાય બંધ કરવાનું લખ્યું તે નિરર્થક છે. માટે જેમણે બંધ કર્યું હોય તેમણે આવેલા અંકના લવાજમ સાથેજ બંધ કરવા લખ્યું.

જે સાહેબોએ લવાજમ મોકલ્યા છતાં તેની પહેલાં એક માસ સુધીમાં આપોયતી ન જણાય તેમણે ફરીને ખચર આપવા તરફી ભેતી.

— ❦ —

તંત્રી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASH.

દોહરો.

અન્યભાષી વિવર્ણી, પાત્રી પૂર્ણ વિદ્યાય;
જૈન ધર્મ ઉચ્ચનામવા, પ્રગટ્યું જૈનપ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ ભું. શક ૧૮૦૭ ભાદ્રપદ શુદ્ધિ. ૧૫ સંવત. ૧૯૪૧ અંક ૭ મો.

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિ.

શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજી અને તેના પ્રતિનિધીઓ

સર્વે જૈનભંજુઓને વિદિત હશે કે સંવત ૧૯૨૬ ના ભાદ્રપદ પદી ૧ તા. ૧૬ સપ્ટેમ્બર સને ૧૯૮૦ ના શેઠ રાવભાઈદુર નગર-શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈના મકાનમાં આર્યભૂમિ નિવાસી શ્રાવક સમુદાયની એક મોટી મીટીંગ મળીને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી એવા ગુણનિષ્પન્ન નામથી શ્રી સમૂહન્ય વિગેરે તીર્થાનો શ્રી આદ્યમદાવાદ તથા પાળીતાણા વિગેરે શહેરોમાં ગોચર રીતે વહીવટ ચલાવવા માટે હિંદુસ્થાન માંહેના મોટાં મોટાં શહેરોના મળીને કુલ (૪૦) આળીશ પ્રતિનિધીઓ કરાવેલા છે અને તેમાંથી આઠ પ્રતિનિધીઓને વહીવટ કરવાની સત્તા સોંપી તેઓને વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધી તરીકે નીમેલા છે.

હવે સર્વે શ્રાવક બાધઓએ તે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓને કુલ વહીવટ સોંપ્યા પછી તેમજી દેવી અને વહીવટ ચલાવ્યો છે, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના કારખાનાનો દેવી ચાર સંગ્રામ કર્યો. ના

૯૯

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરો ઉપર કેવી દેખરેખ રાખીછે, ખર્ચ કેટલો કીડાયત કરેલાંછે, આ-
વકમાં કયા કયા માર્ગોથી વૃદ્ધિ કરીછે. અને આવક બચકના નામ
ઉપર કેવો તપાસ રાખી જાગ્ય વ્યવસ્થિતપણું રાખેલું છે, તે ઘણું
ખારીક રીતે જોવાનું છે.

મોટી દિલગીરીની વાત છે કે આપણે તે સાહેબોના તથા ખીજા
સ્થાનિક પ્રતિનિધીઓના મોટા વિશ્વાસ ઉપર શેઠ આગુંદળ કલ્યા-
ણજીનો ખસેજો વહીવટ સોંપી કેવી વ્યવસ્થા ચાલેછે તે પાંચ વરસ
દરમીયાન ખીલકુલ જોયું નથી તેમજ આવા મોટા વહીવટની રચ્ચ-
આત માટે દર વર્ષે સઘળા પ્રતિનિધીઓની એક મોટી મીટીંગ મળવી
જોઈએ તે આ પાંચ વરસના મોટા અરસામાં ખીલકુલ મળેલી હોય
તેવું સ્વપ્ને પણ સાંભરતું નથી. વળી પ્રતિનિધીપણાનો મોટો માન-
વંતો જેતાખ લઈને સર્વે બહારગામના પ્રતિનિધીઓ પણ નિદ્રાવશ
થઈ જઈને સદરહુ સળાના મોસીડીંગની કલમ પ મીના ખારીચાક
ખીજા પ્રમાણે કોઈ વખત સઘળાં સ્થાનિક પ્રતિનિધીઓની મીટીંગ
મેળવવા માટે દરખાસ્ત પણ કરી નથી એટલુંજ નહીં પણ આજ
વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓએ પણ પોતાની ફરજને તદ્દન છુલી જ-
ઈને પોતે ચલાવેલો દરેક વરસનો તમામ વહીવટ સઘળા સ્થાનિક
પ્રતિનિધીઓની તેમજ શ્રાવક સમુદાયની રૂપરૂમાં રચ્ચ કરવા માટે
સળા ભરવાના બહેરપનો પણ કાઢવા નથી, તેથી કરીને વર્ષાનું નુક-
શાન ગણીએ તો તે વહીવટ કરનાર આઠ પ્રતિનિધીઓને છે; કારણકે
તેમણે પાંચ વરસ દરમીયાન ચલાવેલું કામ ખીલકુલ પ્રસિદ્ધિમાં આ-
ણેલું નથી તો તેટલા મોટા અરસાની અંદર તે સાહેબોની ગફલતથી
અથવા ઓછી સંભાળથી કારખાનાને જે નુકશાન ખમવું પડ્યું હશે,
અથવા તો પોતાને માથે દેખરેખ રાખનારા શેઠીઆઓ ભરનિદ્રામાં
પોઢેલા છે એમ બાણી નોકરોએ ખીનધાસ્તીથી જે ઉચાપત વા
દગો કીધો હશે તેનો સદરહુ આઠ સાહેબોને એક સાથે જતાખ દેવો

શ્રેષ્ઠ આણંદજી કલ્યાણજી અને તેના પ્રતિનિધીઓ. ૬૬

ભારે મુરકેલ થઈ પડશે. કદાચ તેઓએ પોતે ચલાવેલા વહીવટ ઘણો સંતોષકારક છે એમ સમજીને અઘાપિ પર્યેત પ્રસિદ્ધિમાં નહીં મુક્યા હોય પણ તે હાલના રેગ્યુલર રીતનું પ્રમાણે બુલ જેવું ગણાય.

સ્થાનિક પ્રતિનિધીઓએ પણ પોતાની ફરજને અનુમરીને અઘાપિ મુઠી કારખાનાના હિત તરફ દ્રષ્ટી કરી હોય તેમ જાણતું નથી. જે પોતાથી કામ બની શકતું નહોતું અથવા પોતાનો હોદ્દો સાચવવાને પોતામાં શક્તિ નહોતી તો દરેક પ્રતિનિધીઓની છેલ્લે એવી તો ફરજ હતીજ કે તેઓએ તે ખાખત બહેરાંતમાં લાવીને પોતાની જગ્યાએ બીજા પ્રતિનિધીની નીમાયુક કરવા મુચવતું જોઈએ. પણ આ ખાખત કોઈપણ પ્રતિનિધીએ લક્ષમાં રાખી હોય તેમ જાણતું નથી; સમગ્ર એટલોજ જાણાય છે કે તેઓ પુરા નિશ્ચિંત છે અને ધારે છે કે આપણને પુરૂનાર કોઈ છે નહીં અને નીકળનાર પણ નથી. જે આવી અવિચારી ધારણાથી તેઓ સુસ્તીમાં રહેલા હશે તો તે તેઓની પુરેપુરી બુદ્ધિ છે કારણ કે એવા જોડાણા હવે ઘણો વખત ચાલવાના નથી. આ ખાખત મુંબાઈ માંડવી બંદરના થી અનંતનાથજીના દેહેરાનો કેસ જે પ્રતિનિધી સાહેબે સાંભળ્યો અથવા વાંચ્યો હશે તેઓ અમને આશા છે કે પોતાની ધાર નિદ્રામાંથી હવે જાગૃત થશે અને પોતાના બસણા ઉપર ડાંવાવવા બેમુઝાર નિર્લક્ષની સંખ્યાન લઈ પોતે નિર્દોષ થવા બનતો પ્રયત્ન કરશે.

વિચારવા જેવી ખાખત છે કે કરાવેલા બત્રીશ સ્થાનિક પ્રતિનિધીઓમાંના કેટલાએક ગુજરી ગયા છે છતાં તેમની જગ્યાએ બીજાની નીમાયુક કરવાને બીલકુલ બંદોબસ્ત થયો નથી તેમજ તેઓ પ્રતિનિધી અઘને બેશીજ રહ્યા હોય તેવાઓને તેમની જગ્યાએથી ફર કરી બીજા કામ કરવાની ઉત્સુકતા ધરાવે એવાને ટાપલ કરવા જોઈએ તેમ પણ થયું નથી. આ સાથે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓએ

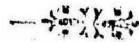
૧૦૦

શ્રીજ્ઞેનધર્મ પ્રકાશ.

પણ પોતાની ફરજ બરાબર બજાવી નથી એમ જાણાય તો તે સાહેબોને પણ મોટા માન સાથે મુરખગીપણાની પદ્ધતિ આપી ખીજા પ્રતિનિધીઓની વહીવટ કરનાર તરીકે નીમણૂક થવી જોઈએ તેવી હીલચાલ પણ કોઈ વખત થઈ નથી.

આ સંબંધ લખવાનું થાયું છે પરંતુ હાલ વધારે ન લખતાં ટુંકામાં અમારી તમામ જ્ઞેનવર્ગોએ પ્રત્યે, રચાનીક પ્રતિનિધીઓ પ્રત્યે, અને મુખ્યત્વે કરી વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓ પ્રત્યે એટલીજ વિનંતી છે કે હવે થોડી મુદતમાં તમામ પ્રતિનિધીઓની તેમજ ભારતભૂમિ નિવાસી તમામ જ્ઞેનવર્ગની મોટી સભા ભરવા માટે તિથી મુકરર કરી જાહેર પત્રો ફાટવાં જોઈએ. હવે આ કાર્યમાં જે વધારે વિલંબ થશે તો દિવસાનુદિવસ વધારે નુકસાન કર્તા છે એમ ખચીત સમજવું જોઈએ.

આ અમારી નમ્રતા ભરેલી અને શુદ્ધ અંતઃકરણની વિનંતી આપણા તમામ શ્રાવક સમુદાયના અધ્યક્ષ અને શેડ આજીંદાર કદયા જાણના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓના પ્રમુખ સાહેબ રાવબાદાદર નગરશેડ પ્રેમાભાઈ સત્વર લક્ષમાં લઈને ઘરતો પંદોગરત ખીન નીલંબે કરશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

૧ આ સંબંધમાં અમને કેટલાંએક ખચરો પાકે પાવે મળેલા છે અને તે ઉપરથી કારખાનાને કેટલીએક ખાચતોમાં ઓછી સંભાળના તેમજ ખીન સંભાળના કારણથી ઘણું નુકસાન અમલું પડેલું છે, અને તે ચોજ વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધી સાહેબોએ પોતાની ફરજ બરાબર બજાવેલી હોય એમ જાણાવું નથી; પરંતુ તે ખાચ ન આપણ ઉપર ચાંદિતરખું ઢાળવાના મુદતની રાખીએ છીએ.

વર્તમાન ચરચા.

(સમકિત સલ્લોહાર અને દુંદીઆઓ)

સંવત ૧૯૩૬ ની સાલમાં શ્રી ગોંડળવાસી કોઠારી નેમચંદ હીરાચંદ નામના એક દુંદીઆએ કોઈ ઘણા વરસથી મૃત્યુ પામેલા જેઠમલજી પુન્યનો ખનાવેલ છે એવા નામથી "સમકિતસાર (સલ્લોહ)" એ નામનો ગ્રંથ છપાવેલ છે. તેની અંદર અનેક કુચુકિતઓ ભવ્ય છ-વોને સંસાર સમુદ્રમાં ફસાવવાને બળરૂપ હતી. તેનું ચાલતા વર્ષમાં શ્રીમન્મહારાજશ્રી આત્મારામજી તથા મુનિ મહારાજ શ્રી વૃધિચંદજી મહારાજના આશ્રયથી સિદ્ધાંતોના સૂત્રપાઠ અને યોગ્ય દલીલો સાથે અક્ષરે અક્ષર ખંડન કરી "સમકિત સલ્લોહાર" એ નામનો ગ્રંથ ચોપડીના આકારમાં છપાવીને ગમેએ સત્યાસત્ય શોધક મુક્ત સર્જનોને દ્રષ્ટીગત થવા બહાર પાડેલ છે. તે ઉપરથી ખંને ગ્રંથનો મુકાબલો કરીને વાંચી જોતાં ન્યાયી પ્રજાના ચિત્તમાં સત્યાસત્યની પરીક્ષા થઈ જશે.

હાલ અમારા માંભવવામાં આવ્યું છે કે ભાવનગરવાસી કોઠારી મા-જીકલાલ દયાળજી નામનો દુંદીઆ એજ જેઠમલજી રીખના નામથી "સમકિત સાર ભાગ બીજો" એ નામની ચોપડી છપાવે છે અને તેની બહારખામશે પણ ગ્યાંત્યાં ઉડતી દ્રષ્ટીએ પડે છે. અમે તે વિદ્વાન-પણાનું ડોળ ઘાલનાર માજીકલાલ ભાઈને પુછીએ છીએ કે આપે સમકિતસાર ભાગ પહેલો અને સમકિતસલ્લોહાર વાંચ્યા છે? સિદ્ધાંતોનું જ્ઞાન મેળવ્યું છે? તેમજ જે સમકિતસાર ભાગ બીજો છપાવવાને તમે બહાર પડ્યાછો તે આદ્યંત તપાસ્યા છે? વળી તેની અંદર છાપવા ધારેલી ખાખતો વિષે સત્યાસત્યપણાની ખાત્રી કરેલી છે? જો આ પ્રમાણુ કરેલું હોય તો તેમાણુ સમકિતસાર બીજો ભાગ છપાવ્યા અગાઉજ અમારા સમકિત સલ્લોહારમાં લખેલા પ્રશ્નોના સમુદ્ધમાંથી

૧૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઘોડાએક પ્રધનોના શાસ્ત્રોક્ત રીતી સાથે ઉત્તર લખી મોકલવા જો-
ઈએ. જો તેમના હેંડખીલમાં લખ્યા પ્રમાણે તેમણે સમકિત સદ્ધા-
દારમાં લખેલી ખાખતોના વ્યાખ્યાપણા વિષે ખાત્રી લાયક પ્રમાણે
મેળવ્યા હશે અને તે પોતાના સત્યપણાની ખાતર લખી મોકલશે
તો મોટી ખુશીની સાથે અમે અમારા માસિક પત્રમાં દાખલ કરશું.

વળી આ સાથે અમે અમારા ભાવનગરવાશી ટુંદીઆઓને પુ-
છીએ છીએ કે તમે મોટા મોટા વરઘોડા ચડાવોછો, હાથી, ઘોડાઓ
અને ઘોડાગાડીઓ કાઢોછો, રાત્રી જગરાણુ કરોછો, અને કરાવોછો,
લહાણી આપવા વાસ્તે વાજતે ગાજતે નીકળોછો, દીવાખતીઓ કરી
ઉપાશ્રયને વિષે મોટી મોટી સભાઓ ભરોછો, અને આરંભના કાર્યોમાં
રૂપીયા ખરચી મોટી નામના કરવા ખહાર પડોછો તે તમારા માન્ય
કરેલા કયા શાસ્ત્રના આધારથી કરોછો તે મહેરખાની કરી જણાવશો?
સાહેબો! તમારા મત પ્રમાણે તો આ સઘળા કાર્ય પાપખંધનના હેતુ
છે તો તે તમારે ખીલકુલ કરવા ન જોઈએ. તમે તમારા ચાલતા
આવેલા જૈનશાસનથી વિરુદ્ધ આચરણાને મુકી દઈને હવે કેટલા
એક સારા આચરણ કરવામાં હોંશ ધરાવોછો તો હવે વિરુદ્ધપાયું શા
વાસ્તે ગ્રહણ કરી બેઠાછો? બોલવું જુદું અને ચાલવું જુદે રસ્તે એ
સજ્જનોની રીતી નથી.

આ પ્રમાણે લખી ટુંદીઆઓને જોડું લગાડવાનો અમારો ખી-
લકુલ વિચાર નથી પરંતુ ભાઈઓ! મમત્વમાં ધર્મ નથી, મમત્વ
મિથ્યાત્વનું મૂળછે, જ્યાં મમત્વ હોયછે ત્યાં ધર્મખુદ્ધિ હોતી નથી માટે
મમત્વનો ત્યાગ કરી, સત્ય માર્ગને શોધી, ધર્મ ખુદ્ધિ ધારણ કરી,
અસત્ય માર્ગનો ત્યાગ કરી મનુષ્ય જન્મ સફળ કરવા માટે નિત-
રાગ પ્રણીત ધર્મમાં ઉદ્યમવંત થાઓ અને યાવત્ પુન્ય ખંધનના
હેતુ માસ કરી સુગતિ ગામી થાઓ!!

—૧૬૧૬—

અસંત ખેદકારક મૃત્યુ.

લખવાને બેઠા દીવગીરી ઉત્પત્તિ આવડે કે આવતા મામની શુદ્ધિ ૧ ને સોમવારની સવારના નવ વાગેતે શ્રી મુંગઈ વાસી ઝવેરી બાઈચંદબાઈ માણિકચંદ પોતાની કુટુંબ વર્ષની નાની વયમાં આ કુળમાં સંસારનો ત્યાગ કરી પંચતંત્રપણા પ્રવેશ પામ્યાં, આ કુળનાયક સમાચાર સાંભળતાંજ શ્રી મુંગઈ, સુરત તથા બાવનગર નિવાસી આવક બાઈઓના મુખમાંથી “અરેરે આ શું થયું! કેવો કોપ! શું ગજબ! કે કુત આર દિવસના તાવમાં એક અત્યંત સદ્ગુણી અને ધર્મનો રાગી પુરુષ કાળના પંતમાં ફસાઈ ગયો!” એવા શોક જનક શબ્દો વારંવાર નીકળે છે એટલુંજ નહીં પણ તેઓના અંતઃકરણ દીવગીરીએ ધેરાઈ ગયાં હોયતી! હૃદય શૂન્ય થયાં હોયતી! જાણે વનરૂપાત થયો હોયતી! જાણે કોઈ કન્યાનામુખી પર્વત કાઠનો હોયતી! એમ આ આકેશજનક સમાચાર સાંભળતાં સપ્તર્ષિ મિત્રમંડળ આવડે પતી ગયું છે.

બાઈચંદબાઈએ સંવત ૧૯૧૬ ના અશ્વાઃ શુદ્ધિ ૧૫ ને દિવસે આ ક્ષણભંચરે દુનિયામાં જન્મ લીધો હતો. યોગ્ય ઉમરે ખેડાગી મારી રોને નિદ્રાળાસ કરી છોડેજી કેળવણીમાં પોતાના સત્તર વર્ષની લઘુ વયમાં એક. ઇ. એ. ની પરીક્ષામાં પસાર થયા હતા; બાળ્ય વરચાયીજ ધર્મને વિષે મારા અનુરક્ત હતા તેથી યુવા વરચા પ્રાપ્ત થયાં ધર્મ કાર્યને વિષે વધારે દૃઢ થયેલા હતા. રૂઢવાને નષ્ટ, સમતા યુક્તિ કરીને વારપૂર, સંતોષી, ધર્મગીઝ, નિગારગીઝ, નિરબિમાની સરલ, દ્વેષતાન અને ગંભીર હતા; કોઈને તો જાણે બાળી મુક્યો હતો! કાપટ્ય તો જેના શરીરથી દૂરજ રહેલું! એવા ગુણી

પુરૂષના વિરહથી તેનું સ્મરણ થતાં દરેક જૈન બંધ શોક સાગરમાં નિર્મળન થાય તેમાં થી નવાઇ !

તેઓ સં. ૧૯૩૬ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ થી અમારી સભાની મું-બઈમાં સ્થાપિત થયેલી ઐચના પ્રેસીડેન્ટ હતા અને આગરે છ માસ થયાં થી જૈન એસોસિએશન ઓફ ઇન્ડિયાના ઓનરરી સેક્રેટરી તરીકે કામ બાંધવતા હતા. આ બંને ઓદ્ધનું કામ ધણીજ સારી રીતે અને સંતોષકારક બાંધવેલું હતું. તેમની કૃત પાંચ દિવસની માંદગીથી થયેલા અકસ્માત મૃત્યુથી આ બંને સભાઓને ગ્રેવરની આમી પડેલી છે. તેમની સહન શીલતા અને ધર્મ દૃઢતા દરેક બ-બ પ્રાણીને મોહજનક હતી. જો કે પોતે છેવટ સુધી કે.ચ બેકમાં રૂ. ૯૦) ના પગારથી નોકરી કરતા હતા તો પણ તેવી પરસ્તાધીન પણાની નોકરી છોડીને કૃત ધર્મકાર્યમાં સ્વેચ્છાએ પ્રવર્તવા માટેજ બીજા શુભ વ્યાપારની શોધમાં હતા. આવા સદ્ગુણી અને ધર્મ-દામી પુરૂષની યાદદાસ્ત કાયમ રહેવા કાંઈ શુભ ગોકવણુ અવશ્ય થવી જોઈએ એ બાબત અમે અમારા મુગટ સમાન બારત જૈનસમાજના અધિકારી વર્ગને સુચવીએ છીએ. તેમના તરફથી ધર્મીન હીત માત્ર થશે તો અમે પણ તેમાં બાંધવો પ્રયત્ન કરીશું.

બાહ્યરૂંદ બાધિતા મૃત્યુથી વિશેષ દુઃખનો તેમના માથાનુ મા-નુથી અને તેમની કૃત ૧૮ વર્ષની સ્ત્રીને માથે આવી પડેલું છે તો પણ તેઓને પોતાની દીલગીરી ધર્મકાર્યમાં ગિત લગાડી અને બાંધ-તબતા આગળ કોઈનો ઉપાય નથી એમ ચિંતવી દિવસાનું દિવસ આછી કરવા માટે બનામણ કરીએ છીએ.

— ❧ ❧ ❧ —

આત્મ સદ્બોધ.

ઇંદ્રવજ્રા.

યઃપ્રાપ્યદુપ્રાપમિદંનરત્વં, ધર્મનયત્ત્વેનકરોતિમૂઢઃ;
ક્લેશપ્રવંધેનસલઙ્ઘમઙ્ઘૌ, ચિંતામણિપાતયતિપ્રમાદાત્ ॥૧॥

(સિંદૂર પ્રકરણ)

અર્થ—જે મૂર્ખ આ દુષ્ટ કરીને પામવા ચોખ્ખ મનુષ્ય ભવને પામીને ઉદ્ધવે કરીને ધર્મ કરતો નથી તે ક્લેશના સમુદ્રે કરીને પ્રાપ્ત થયેલું એવું ચિંતામણિ રત્ન સમુદ્રને વિષે નાખી દેછે.

આ ગંભીરાર્થે કરીને પરિપૂર્ણ એવા નાના સરખા રજાકને સ્વ હૃદયમાં સ્થાપિત કરશે અને પોતાના આત્મા સાથે તેનો વિચાર કરશે તો દરેક ભવ્ય પ્રાણીને તરતજ સદ્બોધની પ્રાપ્તિ થયા શિવાય રહેશે નહીં. આ મૂઢાત્મા અનંતા કાળથી સંસારાટવીને વિષે પરિભ્રમણ કરી દુઃખના સમુદ્રને અનુભવ્યા છતાં હજી સત્યા સત્યની પરીક્ષા કરતાં શિષ્યો નથી; જો પ્રાણી પોતાને પ્રાપ્ત થયેલા અમૂલ્ય મનુષ્ય જન્મની કિંમત સમજે અને તેને દેવા કાર્યમાં સંચો જવાની વિચારણા કરે તો અલ્પ કાળમાં આ સંસાર સમુદ્રના કિનારા પ્રત્યે પામે.

મનુષ્ય જન્મ અનાદિ કાળે પૂર્ણ પૂન્યોદય થયાથી પ્રાપ્ત થાયછે. અને જેમ ચિંતામણિ રત્ન સર્વે મનોવાંછિત પૂર્ણ કરવા શક્તિવાન છે તેમ આ મનુષ્ય જન્મ સર્વે મનોવાંછિત મનુષ્ય ભવ સંપન્ધી દેવ ગતિ સંપન્ધી અને યાવત્ ભોક્ષ ગમન પર્યંતના પૂર્ણ કરવા શક્તિવાન છે. પણ તેને શુભ કાર્યમાં જોડી, ધર્મ કાર્યની સન્મુખ કરી, પા-

૧૦૬

શ્રીજીવંતે પ્રકાશ.

પથી અળગો રાખી, નિરંતર શુભ અધ્યવસાયમાં લીન રાખવો જોઈએ; જો માડા કાર્યમાં જોડાય અથવા તો માડી સંગતનો પાસ લાગે અને કુમાર્ગે દોરાય તો નીચ ગતી ગામી થતાં વાર લાગતી નથી. આ સંસાર ક્ષણિક છે. ક્ષણમાં સુખ તો ઘડીમાં દુઃખ, ઘડીમાં આનંદ તો ઘડીમાં શોક, ઘડીમાં રાજ તો ઘડીમાં રાંક, ઘડીમાં શેઠ તો ઘડીમાં નોકર અને ઘડીમાં મોટો ભાગ્યશાળી તો ઘડીમાં દુર્ભાગી. કોઈ પણ સારી અથવા માડી સ્થિતિ કાયમ રહેતી નથી. મનુષ્ય સુખના સમયમાં મગર પળની જઈ એશઆરામ અને મોજ શોખમાં પોતાના અમૂલ્ય કાળને ગુમાવી દઈ પાછળ જ્યારે પૂન્ય રૂપી ભાતું ખૂટે છે અને પાપનો ઉદય થાય છે, પાપના બિંદુથી એશ આરામ અને મોજશોખ એકા એક નષ્ટ થઈ જાય છે ત્યારે દીલગીરીમાં ગરકાવ થઈ જઈને પાછલા સમયને માટે શોક કરે છે પણ હે પ્રાણી! વિચાર કર ! તારું એક ઘડીનું ક્યાં નક્કી કરી મૂકેલું છે. કઈ ઘડીએ તારે આ સંસારનો ત્યાગ કરવો પડશે તે ક્યાં મુકર છે. મોટા મો વરસના બેસી રહે છે ને વીશ વરસના યુવાન ચાલ્યા જાય છે. ધર્મ કાર્યમાં વિરૂદ્ધ વર્તનારા બેસી રહે છે અને મદદના આપનારા ચાલ્યા જાય છે. કુટુંબને ભાર ભૂત હોય છે તે બેસી રહે છે અને કુટુંબના આધાર ચાલ્યા જાય છે; કાળની ગતિ અસરાઈ છે; નથી તેમાં વચનું પ્રમાણ કે નથી તેમાં બળનું પ્રમાણ, નથી તેમાં બુદ્ધિનું પ્રમાણ કે નથી તેમાં શિદ્ધિનું પ્રમાણ; નથી તે ધર્મ સન્મુખ દ્રષ્ટી કરતો કે નથી તે કર્મ સન્મુખ દ્રષ્ટી કરતો; નથી તે ચક્રવર્તિના તેજમાં અંબતો કે નથી તે બળવાનથી ખીલીતો, તે તો રાત્ર દિવસ જોતાનું કામ કર્યા

આત્મ સદ્ગોષ્ઠી.

૧૦૭

કરેછે માટે દરેક બધ બધ ધારક બધ પ્રાણીઓ દર સમયને પોતાના અંતનો જાણીને દર સમયે ધર્મ કાર્યમાં ઉઘમ કરવો જેમ સાંસારીક કાર્યોમાં વિલંબ કરતા નથી તેમ ધર્મ કાર્યમાં તો ખીલકૂલ નજર કરવો, કાલે કરવું હોય તે આજે કરવું અને આજે કરવું ધાર્યું હોય તે અત્યારે કરવું, કાલ કોણે દીઠીછે, કાલે શું થશે તેની કોને ખબર છે માટે ધર્મ કાર્યમાં તો નિરંતર પ્રવૃત્તિ રાખ્યાજ કરવી.

આ સંસાર મુખનો સાગર નથી પણ દુઃખનો દરીઓ છે. સંસારમાં કોઈ પણ સ્થાનકે મુખનો લેશ નથી. જગતમાં મુખ માત્ર માની લીધેલું છે, મોહની મદીરા પીવે કરીને પ્રાપ્ત થયેલી જે મિથ્યાત્વરૂપ અંધારી તેણે કરીને પ્રાણી મુખ મુખ માન્ય કરેછે પણ તે ખરું મુખ નથી. દુનિયામાં કોઈને માતાનું દુઃખ તો કોઈને પિતાનું દુઃખ, કોઈને પૂત્રનું દુઃખ તો કોઈને કન્યા (સ્ત્રી) નું દુઃખ કોઈને ધનનું દુઃખ તો કોઈને માનનું દુઃખ, કોઈને યાદિનું દુઃખ તો કોઈને વ્યાધિનું દુઃખ, જગત્રમાત્ર દુઃખના વાદળે કરીને છવાઈ રહેલું છે. દરેક મનુષ્યને પૂછશો તો કાંઈ કાંઈ પણ દુઃખ હશેજ કદી કોઈ મુખી હશે તો તે કેટલા કાળનું? સ્વલ્પ કાળનું, વિચારે કે જો એવા દુઃખે કરીને પરિપૂર્ણ આ સંસાર ન હોત તો મોટા મોટા ચક્રવર્તીઓ, તીર્થંકરો અને માંડળીકો પોતાની અખૂટ રાજરિદ્ધિ મુખ સૌભાગ્ય, પુત્ર પરિવાર અને લાખો ગમે નોકરો તેને છેડી દઈ એક તૂણ ખરાખર ગાળી સંસારને વિષમાય જાળી ચારિત્ર ગ્રહણ કરી મોક્ષ ગામી થયા તે કેમ થાત? તેઓની પાસે તારી દોલત શા હીસાબમાં છે, તારો પરિવાર કેમ મુખ માત્ર છે, તારી મુખ શી ગાળીમાં છે અને તું પોને પણ શા લેખામાં છે? કદા તુંતો સંસારની દરેક વસ્તુઓને મારી મારી ગાળી મોટું મેલો થયેલો છે તેથી તને મારા તારાની ખીલકૂલ

૧૦૯

શ્રીજીવંશ પ્રકાશ.

પીછાત પડતી નથી પણ હે ભવ્ય માણી નેત્ર ઉઘાડીને જોઈશ અને જ્ઞાન દ્રષ્ટીએ વિચાર કરીશ તો જણાશે કે આ સંસારમાં તારું કોઈ નથી, સર્વે સ્વાર્થનું સર્ગ છે, તું કોઈનો નથી અને કોઈ તારું થવાનું પણ નથી, તું એકલો આવ્યોછે અને એકલો ચાલ્યો જવાનોછે કોઈ સાથે આવ્યું નથી અને આવવાનું નથી. આ કુટુંબ પરિવાર સર્વે ખાવા પીવા ભોજો થયેલો છે તે જ્યાં સુધી તારામાં સાર દેખશે ત્યાં સુધી વળગી રહેશે, તે અનેક પ્રકારના છળ કપડે કરીને અસંખ્ય દોલત મેળવી હશે પરંતુ તે તારી સાથે આવવાની નથી. મોટા મોટા કોટયાધિપતિઓ પણ અહિં આજ મુકીને ચાલ્યાં ગયાછે અને તારે ચાલ્યું જવુંછે તો તેમાંથી જેટલું તારું થાય તેટલું તારું કરી લે, જે ધર્મ કાર્યમાં વ્યય કરીશ તે તારું થવાનુંછે અને તેજ સાથે આવવાનું છે નહીં તો ખરું મુકીને તું ચાલ્યો જઈશ અને મનુષ્ય ભવ ચિંતામાણી રત્ન સમાન તે કાચના કટકાની કિંમતમાં હારી જઈશ ફરી ફરીને મનુષ્ય જન્મ પામવો મહા દુર્લભ છે માટે વિચાર કર! મનુષ્યભવ સફળ કરવા ખનતો પ્રયત્ન કર, આત્માને સદ્બોધ રૂપી અમૃતનું પાન કરાવી અન્નર અમર સુખનો અભિલાષી કર, આ મનુષ્ય જન્મમાં જે કરવું ધારીશ તે ખની શકશે ખીછ ગતિમાં કાંઈ પણ થઈ શકવાનું નથી. તિર્યચની નર્કની નીચ ગતિમાં જઈશ તો તો શું કહેવું પણ દેવગતિમાં પણ ધાર્યું થવાનું નથી, દેવતાઓ પણ મનુષ્ય ગતિની વાંછના કરેછે. મોક્ષ માર્ગ માત્ર મનુષ્ય ગતિને માટે જ ખુલ્લો છે. માટે જો મોક્ષ સુખનો અભિલાષી હો અને સુકૃત સંપાદન કરવા ઈચ્છા કરતો હોય તો સંસારની મોહ બાળમાં ન ફસતાં તેનાથી ન્યારો રહી અલ્પ આયુષ્યનો વિશ્વાસ ન કરતાં ધર્મ કાર્યમાં ઉદ્યમ કર તેથી તારી સદ્ગતિ થશે અને યાવત મોક્ષ સુખ પણ મળશે તથાગુ.

સત્ત્વ.

(અમ્મ પુત્ર ચરિત્ર.)

સાંધણ પાને ૭૬ થી.

પાસેના કળનું ચુરણ કરી પોતાના વસ્ત્રમાં ખાંધી લીધું, હાર કંડને વિષે ધારણ કર્યો અને પછી કુંવરે તે નગરમાં પ્રવેશ કર્યો. પ્રવેશ કરતાંજ તે નગરીને વિષે ઘણાજ ઊંતપાત થયા હોય તેવું માલમ પડ્યું. કારણ કે જેમ શહેરને વિષે માણસોનો જ્યાં ત્યાં સંચાર હોયછે તેમ આ નગરમાં માણસનો ખીલકુલ સંચાર નહોતો અને આખા શહેરમાં હડતાળ પડી હોય તેમ ખજાર, રસ્તાઓ અને ખીન્ન સર્વ સ્થળો શુન્ય દેખાતા હતા. આ પ્રમાણે તે શુન્ય નગર નિહાળતો નિહાળતો કુંવર રાજ્ય મંદિર નજીક પહોંચ્યા. ત્યાં રાજ્યદારે દારપાળને બેઠેલા દેખીને કુંવરે તેને પુછ્યું “હે ભાઈ! આ નગર સદ્ય શુન્ય કેમ દીશેછે સઘળા મનુષ્યો ધંધા રાજગાર છોડી દઈ શોક સંયુક્ત કેમ જાણાય છે? દારપાળે કહ્યું કે હે પ્રવાસી! કોઈ દેવતાએ આ નગર ઉપર ફેર વર્તાવ્યો છે. તારે જો તે વાત સાંભળવાની આકાંક્ષા હોય તો સાંભળ.

“આ નગરીનો સ્વામી જેને શિકાર કરવાનો ઘણો શોખ હતો તે એકદા વનને વિષે મૃગયા રમવાને ગયા. ત્યાં ઘણા વખત સુધી કાંઈપણ શિકાર નહીં મળવાથી તેમજ ઘણા પ્રયાસ કરીને અત્યંત તૃષ્ણાથી થવાથી પાણીને માટે ચોતરફ દ્રષ્ટી ફરવતાં એક સુશોભિત અને વૃક્ષોની ઘરાથી પરિવેષિત સરોવર તેની દ્રષ્ટીએ પડ્યું, જેથી ઘણા આનંદ સાથે તે સરોવર તરફ ત્વરાથી ગયા અને પોતાની તૃષ્ણાને શાંત કરવા માટે તે સરોવરની અંદરના સ્વચ્છ જળનું પાન કર્યું. જળપાન કર્યું કે તરતજ એવો વાઘ રૂપ ધનની ગયા. જે જરૂર તેની સાથે હતું તે આવી પહોંચવાથી પોતાના રાજ્યને વાઘના રૂપમાં બેઠેલો સઘળા મુલદો આનંદપાત્ર દોડવા લાગ્યા અને દિલગી

પાત્રના પાત્ર

રી આવે પોકાર કરવા લાગ્યા કે એકાએક આ સુ મનકાર થઈ ગયો.

એકાએક ખતી ગયેલા અકરમાતથી સઘળા સુભટો વિશુદ્ધ થઈ ગયેલા હતા તેવામાં તે વાઘે (રાબજો) “વનને વિષે પલાયન કરવા માંડ્યું. શુરવીર સુભટોએ તેનો પ્રતિપેદ કર્યો પરંતુ તે વાઘે તેમની કોંપર જલંગ મારવાનું સ્વરૂપ બતાવ્યાથી તેઓ ભયભિત થઈને છોટે ઉભા રહ્યા. એવામાં પોતાનો પિતા પોતાની ઉપર ફાગ નહીં મારે તેવા વિચારથી રાબજો પુત્ર નૃસિંહકુમાર પિતાને પકડવા માટે તેની ગળગળ દોડ્યો. કુમાર નચકમાં આવ્યા કે તરતજ વાઘે તેને ફાડી ખાધો. સૈન્યના સઘળા સુભટો આવે ભયંકર દેખાવ જોઈને હાહાકાર કરવા લાગ્યા. પછી તે સુભટોમાંનો એક સુભટ જે ઘણા શુરવીર હતો તેણે એકદમ પોતાની ચાલાકી વાપરીને તે વાઘનું પુંછું પકડી લીધું. પુંછું પકડ્યા પછી આસપાસ સારી પેઠે જમાણ કરાવીને તેને નાકોવત ખતાવી દીધો. તરતજ એક ખીજ સુભટે ત્વરાથી આવીને તેના કંઠને વિષે મજબુત લોહસાંકળનો ખંધપાસ નાંખ્યો અને પછી લોહ પિંજરમાં નાંખીને શહેરની અંદર લાવ્યા. હે પ્રવાસી ! તે વાઘને મૂળ રાબજા રૂપમાં લાવવા માટે ઘણા મંત્ર વાદીઓએ પોતાના મંત્ર, યંત્ર, તંત્ર, તથા ઔષધી વિગેરેનો યથાશક્તિ ઉપયોગ કરવામાં ખાફી રાખી નહીં, પણ જ્યાં પુન્યોદયહોતો નથી ત્યાં સઘળા પ્રયોગ નિષ્ફળ બન્ય છે તેમ તે સઘળા મંત્રવાદીઓ પોતાના ઉપયોગમાં નિષ્ફળ થયા. હે ભાઈ ! એજ કારણથી આ શહેરના સઘળા રહેવાસીઓ દીલાગીરીમાં ડુબી ગયેલા છે અને તેથીજ આ નગર પણ શુન્ય પ્રાય થયેલું છે.”

એ પ્રમાણેનું વૃતાંત કુંવરે શ્રવાણ કરીને દ્વારપાળને કહ્યું કે મને તે વાઘ દેખાડો; હું ખનતી કોશીશ કરી વાઘને રાબજા રૂપમાં આણીને કીર્તિ સંપાદન કરીશ. કુંવરના રૂપ ઉપરથી તેને સન્યાસી સમજીને તેજ રાબજો મૂળ રૂપમાં લાવશે એવું મનમાં નિર્ભય કરી અત્યંત નાંદ સાથે મધ્યમ પાસે બેઠો તેણે આ સઘળી વાત નિવેદન કરી,

૩૧૧.

૧૧૨

અને તેની આજ્ઞાથી કુંવરને મહેલની અંદર તેડી ગયો. કુમાર મહેલની અંદર દાખલ થયા કે તરતજ સભા સહીત મંત્રીઓ ઉઠીને કુમારને અત્યંત આદર સત્કાર સાથે કહ્યું કે હે અન્નપુત્ર! અત્રે પધારા અને આ ગુપ્તગૃમ્ય ગિંદાગતપર ગિરાન્તે. પ્રધાનનું વચન અંગીકાર કરી કુંવર ગિંદાગત ઉપર બેઠો અને “મારું નામ તમે કેમ જાણ્યું” એ પ્રમાણે સચીવને પુછ્યું. કુંવરના પ્રજ્ઞવાથી પંચી તેની પાસે કિકરની જેમ શુગલદરતા બેઠીને કહેવા લાગ્યા “કે હે ભદ્રમુખ! જ્યારે અમને આવું સંકટ પ્રાપ્ત થયું ત્યારે અમે રાજ્યદેવીનું સ્મરણ કર્યું તે વખતે દેવીએ અમારી પ્રાર્થના સાંભળીને સ્વપ્નામાં મને નિચે મુજબ કહ્યું—

“બે ફળે કરીને સંયુક્ત એવું મારા સ્થળને વિષે એક અગ્નિવૃક્ષ છે તે ત્યાં આવી કોઈ અન્નપુત્ર નામનો પ્રવાસી પુરૂષ ગૃહાણુ કરશે અને તે ફળના પ્રભાવથી ભૂપતિ પોતાનું મૂળરૂપ ધારણુ કરશે. તે અન્નપુત્રને તેજના પ્રપંચથી હુંજ અત્રે લઈ આવીશ અને તે આવીને નૃપતિનું કષ્ટ નિવારાણુ કરશે” હે સ્વામીન! દેવીના આ પ્રમાણેના વચનથી અમે તમને જાણજ્યા છે માટે હવે કૃપા કરી દેવવચન સત્ય કરો અને કીર્તિ મેળવો.”

તરતજ જે સ્થળે વાઘ હતો ત્યાં ઘાગા જનસમુહ સાથે મંત્રીની આજ્ઞાથી કુંવરને લઈ જવામાં આવ્યો. ત્યાં પોતાની પાસેના રૂઝ-માંથી થોડુંકેક ચુરાણુ જળની અંદર મેળવીને વાઘને આપ્યું જેના પ્રભાવથી રાજ્ય એકદમ પુરૂષત્વપાત્રું પામ્યો !!!

મંત્રીવંશીનો આ પ્રમાણેનો પ્રભાવ જોઈ રાજ્યલોકોને અપાર હર્ષ પ્રાપ્ત થયો, નગરને વિષે જયજયકાર પ્રવર્ત્યો, ધેર ધેર તોરાણુ ખંધાયા, નગરજનોએ પોતાપોતાનાં ગૃહો શાગૃગાર્યા અને જ્વળિ નર-પતિ પુનરજન્મ પામ્યો હોય તેમ સ્થળે સ્થળે મહોત્સવ થવા લાગ્યો. રાજ્યે સર્વ પરિવારને કુશલ સમાચાર પ્રાપ્ત્યા પછી મંત્રીને પૂછ્યું કે

૨૧૨

શ્રીરાજનંદન પ્રકાશ.

રૂપ, ગુણ અને અભેદાર્થતાએ કરીને અતિ સુશાન્તિના અનર્થના અને અનિવચન જેવી પુનઃપુનઃ પ્રયાગ કરી રહેલા છે એવો અને તમારી રાજ્યભૂમિને જેનાં પગલાંએ હાથગાળવા પડેલાં કરીને એવો એ વધારે સ્વચ્છની પ્રરૂપ હોય છે? ગાંધીજી હિન્દુ અધર્મને પહેલાં જાણનાં! તેણે તમને આ દેહ અર્પણ કર્યો, શેષક આગરમાં રૂપી ગંધવી આપ્યો અને આનંદ મામ કરાવ્યો, નગરજનોની નાથ પામેલી આશાને અનેક કરી અને સમગ્ર રાજ્યની અંદર પ્રસારેલા દીવગીરી પરના દુર કરી રથેન રથેન મહેલસાવ પ્રવાસેલા એવો આ અન્નપુત્ર નામે પ્રતાપાચાર્યના પ્રરૂપ છે. રાજ્યને પણ મધાનના સુખદારા પોતાના તથા અન્નપુત્રના સર્વ સંપર્ક શ્રવાણ કરી જેમ પોતાના ગિયણંધુને લેટવો હોય તેમ અન્નપુત્રને ઘણા હર્ષ સહીત આહ્વાન દીધું અને તેને હય, ગય, મુ વાર્ણાલંકાર વિગેરે મુલ્યવાન વસ્તુઓ અને ઘણું દ્રવ્ય અર્પણ કરવા માંડ્યું પરંતુ તેણે જરા પણ ગૃહાણ કર્યું નહીં; તેણે તો આ સમગ્ર પ્રીતિનું નિર્દાન જણાવ્યું. રાજા પણ આવી પંડાપકાર છુદ્ધિથી તેની ઉપર અત્યંત રનેહ ધારણ કરી પોતાની સમાન ગણતો હયો. આ પ્રમાણે અન્નપુત્ર ત્યાં પોતાના દિવસ સુખે નિર્ગમન કરતો હયો.

અન્યદા અન્નકુંવર રાજાની સાથે તુરંગ ઉપર ચતાર થઈને સરોવરનું જળપાન કરવાથી રાજા વાઘરૂપ થઈ ગયો હતો તે ગરજા જોવાને ગયા. ત્યાં સરોવરના તીર ઉપર કુંવર અને રાજા ઉભા હતા એવામાં જળમાંથી એક હસ્તી પ્રગટ થઈ અને અન્નપુત્રને પોતાની સુંદમાં ગૃહાણ કરી જળમાં કુપી ગયો.

અપાર્ણ.

-૬૧૬-૬૧૭-

પહોંચ.

આવદાન સુધા, આન નિલોચ પ્રભાકર, જિન હિતેચ્છુ, આશિકસાર-
સંગ્રહ, આનોદન, સંવેદ્ય વચ્ચળ, ગુજરાત શાળાપત્ર, સમગ્રેર બહાદુર. ત્યા-
પર્યંક અને અમરાસદ સમાચાર એ ગોપાનાઆ તથા ન્યુસપેપરોના તેમના
એડીટરો તરફથી અમને બહુ મળવા લાગ્યાછે તથા એક એકીવાડી
અને અનુપમ દુર્ગી પ્રજાપત્ત એ બે ગોપાનાઆઓ બહુ મળવા લાગ્યાછે
તે ઉપકારે સાથે કમ્પ્યુટર સોપીએ છીએ.

એ ગોપાનાઆના તથા ન્યુસપેપરોના એડીટરો તરફ અમે અમારું
ગોપાનાયું મોકલવું છે તેમના તરફથી બહુ મળવા નહીં તો તે સહિતના
નામ ગોરી સુધી સાથે આલકના લીસ્ટમાં દાખલ કરશું.

લઘાજમની પહોંચ.

૧-૩ શા. લાલચંદ કીલા	૧-૩ શા. કરચનજી અમરચંદ
૧-૩ શા. જગતનાથ મલુકચંદ	૧-૩ વક્રીમ તુળશીદાસ ડાહ્યા
૧-૩ શા. મોતીચંદ જેઠેંદ	૧-૩ શ્રી. પુંજ અમરા
૧-૩ શા. હેમચંદ ધારણી	૧-૩ શા. રવકરજી અરિકરજી
૧-૦ શ્રી. મોતીચંદ ભાણુજી	૧-૩ શા. કસળચંદ માધવજી
૧-૦ શા. નયુ સતુર	૧-૦ શા. પદમશી બહેચર
૧-૦ શા. મંગળ આમચંદ	૧-૦ શ્રી લખમીચંદ અમીચંદ
૧-૩ મેતા. જીવા પીતમર	૧-૦ શા. લલુભાઈ મગનચંદ
૧-૦ ગાંધી પી.ભા.ર હરોચંદ	૧-૦ શા. બકુર ઉજમ
૧-૩ શા. ડાયાભાઈ ગંગાદાસ	૧-૩ શા. જેઠાભાઈ ગંગાદાસ
૧-૨ શા. મોહન રામજી	૧-૦ વહેરા તારાચંદ ખોડીદાસ
૧-૩ શા. દોમનચંદ ગુલાબચંદ	૧-૩ શા. આતમચંદ કરચનજી
૧-૦ શા. પરબુદાસ જેઠાભાઈ	૧-૩ શા. મોતીલાલ ગોવરધનદાસ
૧-૩ પરી. પરશોતમ પરમાણીદ	૧-૩ શા. જગજીવન વામજી
૧-૦ શા. ખાઈચંદ કુખચંદ	૧-૦ શા. પદમશી નેમચંદ

૧-૭ શા. બ્રાહ્મચર્ય મનન

૧-૭ શા. હીરાચંદ્ર કકલ

૧-૭ શા. હેમચંદ સાણિકચંદ

૧-૭ શ્રીરી દોલતચંદ ઝવેરચંદ

૧-૭ શા. દેવચંદ ડુંગરશી

૧-૭ વક્રલ રામચંદ મકનવાસ

૧-૭ ગાંધી કચરા કચુર

૧-૭ શા. મગનલાલ દમચંદ

૧-૭ સંજીવી દોલતચંદ ઝવેરચંદ

૧-૭ મેલા પરમણી ચાવડ

૧-૭ શા. જલાલ પરમુદાસ

૧-૭ શ્રી મગનલાલ વાવડ

૧-૭ શ્રી જગાભાઈ છોટાભાઈ

૧-૭ શા. હરજીવન લખણ

૧-૭ શ્રી દેવજી જીવંતની કુ

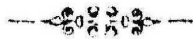
૧-૭ લાલજી ચુરારજી

૧-૭ શા. મોતીલાલ હીરાભાઈ

૧-૭ શા. ગીરધર હીરાભાઈ

૧-૭ શા. જુહા ઝોસા

૧-૭ શા. હરનાથ રૂપચંદ

સનત્ કુમાર ચક્રીનો રસ.

મેહાનુ પંડીત શ્રી આચાર્ય સાગરજીનો બનાવેલો અનેક પ્રકારની રસોડાઓએ અલંકૃત શ્રી ગોધા દેવચાન દીપક સંખા તરફથી છપાઈને શ્રી આસાની અંદર બહાર પડતાર છે. તેની કિંમત અગાઉથી થનાર ગ્રાહકોએથી કિંમત ચારે આના અને પાછળથી થનાર ગ્રાહકો પાસેથી પાંચ આના પ્રમાણે રાખેલી છે. દરેક દેવ ભવ્યોએ અરુપ કિંમતમાં સાંભળાવ મળે તેવું છે. ચારે જગ્યાએ ગ્રાહક થતા વિચાર થાય તેમજ તે સંખા મંત્રી શા. બીજાભાઈ માનચંદ ઉપર દીન રૂપની અંદર બંધી મોકલ્યું.

આ ગોપાનીઆતું વાર્ષિક મૂલ્ય. ૩૧-૦-૦ છ માસ પછી ૩૦-૧-૮-૮ પાલ અર્થ ૩૦-૩-૦ ન્યૂનું. છુટક નકલ એકતા જે આના.

ધર્મ સંબંધી બધેરે અગર છપાનાર પાસેથી લીટી છનો ૩૧-૦-૦ બીજાનાર અગરથી બાપ અને વર્ષને ચારે છ લીટીના ૩૪-૦-૦ એ સમાં આપડે

